

vrelom rieke solinske, gdje i dandanas podiže se novija crkvice posvećena ovomu Svetcu. Iza uspjeha postignutih najprije slučajnim pa redovitim izkopinam spomenika u Kninu i okolici iz dobe hrvatske narodne dinastije, opisanih u I. knj. Kninskih Spomenika; iza uspjeha postignutih kasnijim izkapanjem, koji se spravljaју za II knjigu; iza ovoga i drugih spomenika našastih zadnjih vremena⁴; vrieme je da se započmu sistematična iztraživanja hrvatskih spomenika u Solinskom polju. Uхвати je, da će to biti u nedaleko vrieme: hoće se sredstava, a ob uspjehu nije dvojiti. F. Bulić.

D o p i s i.

Kostajnica 15. ožujka 1892. — Veleučeni gospodine! Primjetba u Vašem velecijenjem listu od 28 studena 1891, da je Kostajnica interesantna točka za arheološka iztraživanja, ponuka me, da izpitam ponajprije za temelj svakoga ovećeg zdanja ovdje, nu koja su žalibože riedka. — To ne osta bez uspjeha.

Preko u bosanskoj Kostajnici prigodom gradnje liepe jednokatnice za školsku porabu naišli su radnici pred dvie godine na dobro uzdržani valjda rimski vodovod, pak čudnovato da o tom do danas u javnost ništa prodrlo nije. Ta školska sgrada nalazi se uz glavni drum vodeći u Novi, Krupu i Bihač, te je isti vodovod jedva nekoliko koraka udaljen od toga drumu, a proteže se od zapada k istoku izpod jednoga brežuljka, kako Turci kažu, čak od vode Bubrarice, koja je pol sata od škole udaljena. Na licu mjesta našao sam nekoliko criepova 1 1/2 cmtr. debelih od vodovodnih cievi; dapače čuo sam, da su nekoje cievi ciele izvadjene; kamo su dospjele. neznam, nu ako imaju vriednost za muzej, nastojio bi bar da jednu dobijem. U blizini će sigurno biti i zidine grada zasute zemljom, za kojega ni jedan od bošnjaka neznade mi kazati; nastojat ću ipak, da mu u trag udjem čim nastanu ljepši dani, te ću Vas o tom bezodvlačno obavijestiti. Prije nekoliko godina našli su radnici kod jednog kamenoloma, nedaleko vodovoda, dva velika bakrena tanjira, koji se nalaze u posjedu jednoga bošnjaka, koj ih dao pokalajisati, te tim im starinarsku vriednost umanjio.

Polak ovih dviju izkopina bezdvojbeno je u ovoj krasnoj Unskoj dolini bila rimska naselbina, koje će ostanci jamačno sve više na javnu izlaziti.

⁴ Bull. di arch. e stor. dalm. 1890 Prilog k br. 1; 1891 str. 19 do 20; Viestnik hrv. ark. društva god. XI. str. 65 sl.; god. XII. str. 81 sl.; str. 113 sl.; god. XIII. str. 43 sl.

Jedan muhamedanac mi obeća pokazati staru kaldrmu (cestu), koja će valjda takodjer biti iz rimske dobe.

Moje udomaćenje, kao i dosta veliki poslovi nedozvoliše mi, da za sada ove stvari potanje izpitam, što ću svakako nastojati, čim ljepši dani svanu. S osobitim poštanjem. Jakov Pavelić učitelj i muz. povjerenik.

Razne viesti.

Veliko arkeologičko otkriće još lanjske godine dogodilo se je u kotaru šidskom sriemske županije južno od sela Ilače. Njeki seljak, kopajući na svom pašnjaku, izkopa dvie mjedene pločice, četverouglaste, sa svake strane rimskim pismom ukrašene (V. *Viestnik hrv. ark. društva 1891. br. 2*). Obe sastavljaju sve jedan spomenik (skopčane kako i luknje kažu) koj se obično zove *diploma honestae missionis*. Tim dobivali su izsluženi vojnici, na svom povratku u domovinu, u znak priznanja njihova junačtva i drugih zasluga, njevoja osobita prava, tu točno pobilježena,

Prolazeć mimo seljaka, njeki gospodin opazi ploče u rukuh seljaka, koj mu ih rado ustupi za 20 novčića, ovaj pako jih pokloni svomu prijatelju odjel. inžiniru gosp. Teodoru Kuseviću de Blacko. Ovakav dragocieni dragulj veoma je riedak u muzejih; ovaj pako ima tu prednost, što je tako krasno sačuvan, da mu bez dvojbe premca nema, te se može reći *a fior di conio*, što mu pismo veoma razgovetno. Uslied ravnateljvih molba g. Kusević dragovoljno a veledušno pokloni te velevažne ploče arkeol. odjelu nar. zem. muzeja. Dar tako sjajan i skupocien zasluhuje priznanje ne samo od strane nar. muzeja dali i od one samoga naroda, komu je posvećen, a sam spomenik sačuvati će do vieka uspomenu veledušnoga darovatelja. Ovo je drugi ove vrsti u našem zavodu, naime uz onaj And. Tor. Brlića.

Napisani povoji jedne mumije u narodnom muzeju u Zagrebu. — Do tu nedavna pisani povoji jedne mumije, koja se čuva u narodnom muzeju u Zagrebu¹ kao dar Ilije Barića nadpopa i župnika u Golubincih, komu je ostavio u oporuci njegov brat Mijo perovodja kod kr. dvorske kancelarije ugarske u Beču, i koj ju, kako se kazalo, nabavio bi

¹ Čuva se u nar. muzeju još prije 21 prosinca 1865, kadno umrie muz. čuvar M. Sabljjar, jer je nalazimo njegovom rukom opisanu u muzealnom popisu od njega sastavljenom. Od iste ruke potiče i nadpis, koj još sada stoji priliepljen nad mumijom. U svom popisu Sabljjar bilježi dapače o škrinji: „U njoj stoji drob i povoji od gore spomenute mumije i komada listina napisatih na papirusu travi. I većina povoja ima pisama i hi-roglifa.“ Nego sada nema više ni traga u škrinji tim napisatim papirusima. Znao je dakle i Sabljjar, da su povoji bili napisani.

na svom putovanju u Egiptu¹, smatrali su se od raznih vještaka, koji su jih proučili bili, kao egipatski. Sam prof. Brugsch, koj oštro izpita sedam komada njih (s prva iz maše odstranjeni, četiri su kašnje opažani i izlučeni, te jih sada 11.), neizreče odlučnoga suda; mislio je ipak, da mumija proizlazi iz Krete, a da je pismo na povojih po svoj prilici ono, koje se je rabilo na Kreti u najstarije doba. Timi se povoji kašnje najviše zabavljao englezki konsul u Trstu slavno poznati Burton, te je i o njih obširno pisao u svojoj razpravi „The ogham-runes and et Mushajjar. London 1879“, dodajući u 5 tabla nekoliko nacрта iz njih napravljenih velikom pomajom i trudom od njegova tajnika gosp. F. G. Cautleya. Po tih komadnih Burton osnova dotičnu azbuku, koja bi se sastojala od 25 znakova (pismena), broj, što no daje Plutark hiroglifom (V. Viestnik god. IV. 1882 br. 3. str. 91).

Poslie Burtona prouči naše povoje i ostalu zbirku Dr. Reinisch profesor egjiptologije na sveučilištu u Beču. On nadje u povojih navlastito spomenik neizmjerne vrijednosti. Toga radi potaknu muz. ravnatelja, neka uz nastoji o njegovu izdanju čim prije, te ostavi mu otvoreno pismo, u kom iztičuć važnost onih povoja, pružao mu način, da si pribavi pripomoć za dotične troškove. Ravnatelj obrati se na vis. vladu i na e. k. akademiju znanosti u Beču; ali od prve nedobi ni odgovora, ova pako odbi predlog.

Ali čestim posiećanjem našega muzeja po vještacih sve bolje se širi glas o riedkostih našega muzeja. Berlinski poštarski muzej žéli nekoliko naših predmeta u otisku, da svoj ureši, i dobije; dr. A. Wiedemann sveuč. prof. u Bonnu izdaje naše egjipatske nadpise kao osobite važnosti itd. Napokon prof. Brugsch moli, da mu se pošalju gori pomenuti povoji u Berlin na novo proučavanje, a u isto doba to isto zahtjeva putem vis. vlade u Beču i ondješnji sveuč. prof. dr. I. Krall, te se i ovomu po nalogu naše vis. vlade šalju.

¹ Po obavijesti primljene od preč. g. Mika Cepelića, biskupova tajnika u Djakovu, Barići potiču iz Semeljača kod Djakova, te i sada postoji njihova malena seljačka kuća. Sada od te porodice nepostoji nitko, doli od ženske linije nekoliko Ulricha. Jedan od ovih L. Ulrich, sada agent u Brodu, piše 7 ožujka g. Cepeliću uz obavijest primljenu od svoje matere, koja živi: „Pokojni moj djed Mija Barić bio je godine 1848 u Americi, te odonud doneo sa sobom tu mumiju. Mumija je dolazila iz Egipta. O mumiji nikakova pisma nema, nego veli moja majka, da je na omotu te mumije sve napisano, da se odanle sve pročitati može. Pokojni moj djed Mija nije tu mumiju svomu bratu Iliji ostavio nego svojima nećakima, t. j. Ivanu, Carlu i Emanuelu Ulrich po njegovoj posljednoj naredbi, a moj pokojni otac i stricevi moji su tu mumiju dali našem dje'u Iliji Bariću, da ju pokloni zagrebačkomu muzeju. Majka mi nadalje javi, da je jedan profesor kod nje bio, te tu istu mumiju kod nje prepisao“. Po g. Cepeliću pokojni Mija Barić poklonio je iza svoje smrti Semeljačkoj crkvi staru kopiju Guida Renia, Smrt sv. Petra, koju je opet preuzvišeni biskup Strosmajer od crkve za 200 for. prekupio i poklonio galeriji akademičkoj.

Proučavanjem na dugo pismena na onih povojih uvieri se prof. Krall, da se tu radi o etručkom spomeniku, i to o najvećem i o najvažnijem do sada poznatu (sa 1200 rieči). Po sudu pako prof. Brugscha pravost njihova stoji van svake sumnje, a g. Jul. Wiesner tvrdi, da je platno uprav staro-egipatsko, a crnilo starodavno, kakovo se nalazi na pravih mumija. Pravost potvrđuje i sam tekst. Prof. Krall dao je što bolje moguće fotografirati sve komade, te će dotična njegova razprava sa tablam i do skora ugledati bieli sviet. Ovaj će spomenik sve više raznieti kroz sviet ime našega muzeja i slavnoga hrvatskoga naroda.

Izpravak rimskoga nadpisa nalazeća se u Vjestniku t. g. 1892 br. I. — Na str. 1. iznjeli smo nadpis odkrit u Vratniku Po mnenju slavno poznatoga epigrafičara gosp: prof. Hirschfelda taj nadpis ima se čitati: *I(nvicto) M(iithrae)*. *Spelaum cum omne impensa Hermes C. Antoni Rufi prae(ecti) veh(iculorum) et cond(itoris) p(ortorii) p(ublici) ser(vus) vilic(us) Fortunat(ianus) fecit.* — Naveli bi cieli dopis, ali nam negdje zabasao.

Bullettino di archeologia e storia dalmata. Anno XIV. 1891.
 — **N. 5.** — Iscrizioni inedite. — Starinska iznašašća u Čitluku kod Sinja. — Dalmatia tributim descripta — La consorte di Hrvoja duca di Spalato contribuisse pell' arca di s. Dojmo. — Il monastero e la chiesa dei ss. Cosma e Damiano sull' isola di Pasmano. — Castel nuovo di Traù. — Supplementi come sopra. — **N. 6.** — Iscrizioni inedite. — Nadpis Trpimira bana hrvatskoga našast u Solinskom polju. — Dalmatia tributim descripta. — Diploma di Ladislao re d' Ungheria. — Privilegio di Slavogosto di Possedaria — Supplementi come sopra. — **N. 7.** — Iscrizioni inedite. — Mletački posjedi Dalmacije od XVI do XVIII vieka. — Starinske izkopine u Baleku. — Razne viesti. — Supplemento: la zecca di Ragusa. — **N. 8.** — Iscrizioni inedite. — Nomi e marche di fabbrica. — Starinska iznašašća na otoku Braču. — Starinarsko iznašašće na otoku Šolti. — Il reggimento di ser Gentile podestà di Spalato, a. 1357. — La congregazione gen. della Dalmazia fatta a Nona 1396. — Notizie varie. — Supplemento come sopra. — **N. 9.** — Iscrizioni inedite. — Le gemme dell' i. r. museo in Spalato. — Sarkofag od kamena našast u groblju sv. Stjepana u Spljetu. — Il reggimento di ser Gentile podestà di Spalato. — La congregazione gen. della Dalmazia fatta a Nona. 1396. — Supplemento come sopra. — **N. 10.** — Iscrizioni inedite. — Le gemme dell' i. r. museo in Spalato. — Il reggimento di ser Gentile podestà di Spalato. — La congregazione gen. della Dalmazia fatta a Nona 1396. — Supplemento come sopra. — **N. 11.** — Iscrizioni inedite. — Nadpisi iz dobe hrvatske narodne dinastije. — Le gemme dell' i. r. museo in Spalato. — Contributo alla questione sulla posizione dell' antica Delminium. — Rimski spomenici Vrljičke okolice. — Il monastero e la chiesa dei ss. Cosma e Damiano sull' isola di Pasmano. — Bibliografia. — Supplementi: Dvie Opatije e Zecca di Ragusa. — **N. 12.** — Iscrizioni inedite. — Scavi nell' antico cimitero cristiano di Monastirine a Salona. — Le gemme dell' i. r. museo in Spalato. — Sull' ubicazione di alcune località romane lungo l' antica strada litorale fra Salona e Narona. — Starinska iztraživanja u Imotskoj. — Il

reggimento di ser Gentile podestà di Spalato. — La congregazione gen. della Dalmazia fatta a Nona 1396. — Supplementi come sopra.

Старинар. Година VIII. 1891. — Бр. 2. — 1. Старо селиште у Барајеву. Од Јов. М. Жујовића, и М. Валтровића. — 2. Кратки опис римског споменика: „Трајанова табла“. Од Д. М. Павловића. — 3. Костолац код Зајечара. Од Мите Димића. — 4. Манастир Накривањски. Од Мијанла Ристића. — 5. Стара запустјела црква у кривој Ријечи и нова у Кожећину. од Н. Дучића. — 6. Белешка о Дечанима. од Н. Дучића. — 7. Печат пећске патријархије од год. 1759. Од Д. Валтровића — 8. Стари манастирски печати. Од Епископа Никанора. — 9. Три писма калуђера из манастира Лепавине. Од Димитрија Руварца. — 10. Старине у планини Мојсињи околини. Од Мијанла Ст. Ризнића. — 11. Одговор г. Мих. Ристићу на његове допуне и исправке. Од Миј. Ст. Ризнића. — 12. Разне вести. — Б. 3. — 1. Старине у планини Мојсињи и околини (наставак и свршетак). Од Мијанла Ст. Ризнића. — 2. Средњевековне гротнице у Србији и Бугарској. Од М. Валтровића. — 3. Разне вести од М. В.

Odkriće srebrnih novaca na pusti Klisi kod Osieka. — У мјесecu проsinцу пр. г. нашли су неки радници, копajući šamac на добру грофа Eltza код Klise близу Osieka посуду punu srebrnih novaca, većinom из XIV. stoljeća. Нашаће су међу се раздјелили, али је ипак већу чест могао купити г. Nuber у Osieku за прилично јефтину циену. Један се је дио нашаће разсуо, на разне стране. Већина ових novaca потиче из добе угарско-хрватскога краља Ljudevita I. Velikoga (1342—1382), те показује у ав. главу crнца са napisом: † MONETA LODOVICI, а у rev. патријархални krst са napisом: † REGIS HVNGARIE naokolo. Било је у тому нашаћу и неколико srбских и slavonskih novaca, а међу потонјима изтиче се као unicum novac nekoga bana Nikole, valјda Nikole Zeča, који је дужије времена ба-новao за Ljudevita Velikoga.

Veoma је ђudnovato. да kotarska oblast није ништа доznала о овому odkriћу, premda се је о њему много govorilo и по Osieku, Vukovaru и drugdje. Ту је valјalo upotriebiti naredbu visoke vlade од godine 1880. те spasiti га за narodni zemalјski muzej, kamo по праву spada. Bez sumnje би нашаoc bolje prošao, pošto muzej one stvari, koje може trebati, bolje плаћа од privatnika, који obično nedaju ни ефективне vrijednosti. В.

Znameniti nadpis. — Наš vrijedni dopisnik из Bakra г. М. Mazić obaviestio нас, да на равници код Bakarca налази се сад запуштена кућица пок. Gj. Ivančića dolског župnika, а уз кућу доста низак strem, кој се oslanja на два masivna и okrugla stupa vapnj. našasta под врhom Gubcem. Još је ту један isto takav ponješto у zemљи zakopan. Vjeroјatno да су то milјarski stupovi. Sva три imaju римски nadpis, али прва два су pokvarena и zamazana те јih г. Mazić није mogao за сада dovolјno pročitati. Treći је bolje sačuvan и glasi:

I · M · P ·

CAES ·

M · ANNIUS

FLORIANVS

P · F · AVG ·

Florianus je nasliedio brata Tacita g. 276, ali poslie tri mjeseca bje smaknut kod Tarsa od same svoje vojske, te zato njegovi su nadpisi i novci veoma riedki.

Kulturni Historie. Jeji vznik, razvoj a posavadni literaturu cizi i českou stručně popisuje Dr. Čeněk Zibrť. — V Praze 1892. — Veoma hvaljeno djelo i kod nas poznata pisca, te ga najtoplije preporučujemo.

GLASNIK

starinarskoga društva u Kninu.

Glavna skupština starinarskoga društva u Kninu.

Dne 28 prosinca 1891 bje obdržavana u Kninu peta glavna skupština kninskoga starinarskoga društva u dvorani hrvatske čitaonice pod predsjedničtvom O. Luigja Maruna, u prisutnosti suodbornika i dvadeset i dvojice društvenih članova.

Predsjednik ju otvori poduljim govorom, u kom iztaknu važnost arkeologije mal da ne i za sve druge znanosti; kako se toga radi ova nauka i sve više širi, obradjuje i razgranjuje, te kako se i prava naša narodna iliti hrvatska arkeologija počela pomaljati od ne davna u Hrvatskoj glavno putem starinarskoga društva kninskoga, komu je cilj dvojakim načinom obradljivati ju, izkapanjem i sačuvanjem hrvatskih spomenika. Uvjerava, da se je već do sada toga blaga i dobrano sakupilo. Pita, kamo će se s njim? U Zagreb, Zadar, Spljet? Ne, odvrća, tu bi uz sjaj drugih spomenika tudjih naši pomrčali. Nastoji da dokaže potrebu samostalnoga središnjega arkeol. hrvatskoga muzeja. Veli, da za to nije još dakako obradjeno sve koliko treba, te da dosta za sada graditi hrvatskim starinam privremeni hram u Kninu, a medjutim udesiti priprave za svečani u onom mjestu, koje će se kao sgodnije prikazati.

Poslie predsjednika izviesti društveni tajnik dr. Miho Šimetin. Uprava nastojala je i nadalje putem izkapanja množiti sbirku, a proučavanjem zemljišta opredjeliti mjesta sve plodnija za rad.

Društveni pako blagajnik Josip Lovrić orisa pregled ekonomičkoga društvenoga stanja. Imalo se na raspolaganje 1551 for. 80 n., a izdalo se 1474, te je ostalo 75 for. 89 nov. osim glavnice 1500. Odbor je račune pregledao i sve našao u redu.

Zatim predsjednik javi, da vis. vlada radi njekih formalnih prigovora nije htjela potvrditi društveni pravilnik preinačen u društvenoj skupštini od 29 prosinca 1890. Pošto su svi prigovori vis. vlade prihvaćeni, zaključí skupština, da taj pravilnik preinačen stupa u kriepost, čim ga vlada odobri.

Stupa se sada na obnovu upraviteljstva, te jednoglasno bi opet izabran

za predsjednika O. Luigji Marun, za suodbornike, svi dosadašnji osim odstupivšeg gosp. Bernardia, te na mjesto ovoga bude izabran dr. Aur. Zlatarić, a kao član zamjenik g. Vid Petričević profesor u Spljetu. Potvrđeni su i dosadašnji pregledatelji računa. Kao članovi znanstvenoga odbora odabrani su: glavnim književnim izviestiteljem veleučeni g. Franjo Bulić, Sime Ljubić, dr. Mil. Šrepel, dr. Luka Jelić, O. Petar Milošević, a članom zamjenikom Frano Radić.

Pretresalo se je nadalje:

a) Gdje da se nastajuće godine 1892 obdrži godišnja glavna skupština. Primitljeno da ova bude u Kninu, a god. 1888 na Solinu.

b) Bje imenovan prof. Virgil Perić počastnim članom.

c) Dala se povlast upraviteljstvu, da razpolaze društvenim imetkom, kad bi to trebalo zato, da se uspjesi sgrada muzeja.

d) Na predlog g. Barića bje primitljeno, da se društvo obrati na pokrajinski sabor, moleć, da bi se popunili postojeći propisi za sačuvanje spomenika, i stvorio pokrajinski zakon o ekspropriaciji, u koliko bi to pristojalo djelokrugu njegovu.

e) Na predlog d. dra A. Zlatovića, da pošto za sada nije moguće nastaviti izkapanje u Kninskoj okolici neka upraviteljstvo za g. 1893 svoj starinarski rap u spljetskoj okolici usredotoči. Primitljeno.

f) Buduć da je po svoj prilici sv. Marija, prvostolnica hrvat. biskupa, ležala na grčkom groblju u biskupiji, te mnogi se spomenik tu pomalja, koj bi to potvrdio, gosp. Gjuro Šimunić stavi predlog, neka starinarsko društvo se obrati na centralnu komisiju u Beču, da bi ista providila zakoniti način, kako da se na tom groblju provedu potrebiti starinarski pokušaji. Primitljeno.

g) Gosp. P. Požar predlaže, neka se zamoli ista centralna komisija u Beču, da starodavnu crkvu sv. Spasa ležeću u vrelu Cetine na starohrvatskom groblju dade pročistiti i popraviti. Primitljeno.

h) Gosp. Tomić videć, da će do mala propasti grob Mladena III. Šubića u crkvi sv. Ivana u Trogiru, predlaže, da se društvo obrati na ono crkvinarstvo, neka onu ploču izmjeni novom identično izradjenom, a staru predade starinarskomu društvu za sačuvanje, i da se za to zamoli i ona občina.

i) Gosp. Giunio preporučuje upraviteljstvu, neka nastoji obavijestiti se, bili se mogla odkupiti starodavna karstionica iz dobe Višoslava Zahumskoga nalazeća se u Correrovu muzeju u Mletcih, koju su Mletčani iz Nina u Mletke odnieli. Primitljeno.

k) Nalaže se upravi, da nabavi društveni pečat sa nadpisom: „Knisko starinarsko društvo“.

Tim se zaključi siednica, dajuć znak posebnoga pouzdanja g. predsjedniku sa živio.

Društvo imalo je do konca g. 1891 članova utemeljitelja 36, počastnih 8, redovitih 137, povjerenika 17.